

Høringsuttalelse til forskrift om elsertifikater

Vi viser til høringsnotat av 14. september 2011 med forslag til forskrift om elsertifikater. Nedenfor følger Norsk Hydros kommentarer.

1. Kravet om driftsstart innen utgangen av 2020.

Det særnorske kravet om at anlegget må være i drift innen 31. desember 2020 skaper usikkerhet for investorer. Vi ønsker heller en avkortning av sertifikatperioden slik som i Sverige. Dette ville redusere prosjektrisikoen og gi økt investeringsvilje. Utbyggerne vil uansett ha insentiver til å ferdigstille anleggene innen utgangen av 2020 for å unngå avkortning av sertifikatperioden.

Forskriftens § 9 andre ledd bokstav b) vil kunne hindre oppstart av prosjekter hvor lønnsomheten er avhengig av sertifikater, og der det er en risiko om å ikke klare driftstart innen utgangen av 2020, for eksempel på grunn av forsinkelser i konsesjonsprosessen og nødvendige nettinvesteringer. En absolutt frist vil også kunne bidra til unødvendig press på leverandørene og anleggsressursene.

2. Varig økning av produksjonsevnen (§11)

Lovens § 8 og forskriftens § 9 første ledd bokstav c) gir rett til elsertifikater for anlegg som varig øker sin energiproduksjon med byggestart etter 7. september 2009. Forskriftens § 11, tredje ledd, skaper imidlertid unødvendig uklarhet. I følge denne anses utbedring på grunn av elde og slitasje som vedlikehold og gir ikke rett til sertifikater. Det bør være uvesentlig hvorvidt årsaken til utbedring er rehabiliteringsbehov, opprustning, eller en kombinasjon av disse, så lenge anlegget kan dokumentere varig økning av produksjonsevnen som følge av utbedringen. Det vil også kunne oppstå tvil og være vanskelig å dokumentere overfor NVE om tiltaket kun knytter seg til elde og slitasje eller ikke.

Norsk Hydro mener at forskriften § 11 tredje ledd strider mot lovens § 8 første ledd bokstav c) (likelydende i forskriftens § 9) og vedlegg 2 til forskriften, og bør slettes for å unngå usikkerhet i saksbehandlingen.

Forskriften gir ikke full oversikt over hvordan NVE planlegger å vurdere ulike former for utbedringer. NVEs vurderinger og behandling vil kanskje også utvikles over tid, og kan således være hensiktsmessig å ikke fastlegge gjennom forskrift.

Dette skaper i tilfellet behov for andre kanaler for å gi kraftverkseiere og - utbyggere best mulig forutsigbarhet mht. tildeling av sertifikater. I så måte foreslås det at det utarbeides en veileder som kan oppdateres med jevne mellomrom, og også at det kan avholdes møter/seminarer med bransjen for informasjon og diskusjon mht. hvordan spesielt § 11 og vedlegg 1 og 2 vil tolkes og praktiseres. Det bør også være en mulighet for forhåndskonferanse med NVE for å få avklart om et tiltenkt prosjekt synes å kvalifisere for elsertifikater.

3. Sertifikater for vannkraft, relatert til § 11 og vedlegg 2

Utkastet til forskrift etterlater usikkerhet mht. tolkning av § 11, 3 ledd og formuleringene i forskriftens vedlegg 2. Dette vil kunne skape usikkerhet og økt risiko for potensielle investorer med tanke på forventet sertifikatinntekt.

Hydrologisk grunnlag. I følge § 11 andre ledd skal tildelingsfaktor beregnes ut fra hydrologisk grunnlag fastsatt av NVE. Kraftverkseiere vil i en del tilfeller ha et bedre hydrologisk grunnlag for sine produksjonsanlegg enn det NVE har. Det foreslås at § 11, annet ledd med merknad samt vedlegg 2 omformuleres slik at det går klart frem at NVE har anledning til å fastsette at kraftverkseierens hydrologiske underlag skal benyttes for beregning av tildelingsfaktor, men at NVE skal fastsette hvilken tilsigsperiode som skal benyttes og evt. at det kan stilles krav til verifikasjon fra en uavhengig tredjepart.

Generatorer og transformatorer. En beslutning om utskifting eller rehabilitering av generator og/eller transformator i et kraftverk vil typisk være knyttet til et vedlikeholdsbehov; sertifikatinntekt alene vil ikke kunne finansiere en utskifting. Derfor bør forskriftens § 11 tredje ledd slettes og Vedlegg 2 klargjøres, slik at det går klart frem at i de tilfellene der en generator eller transformator skiftes ut, vil den sjablongmessige gevinsten i sin helhet gi grunnlag for tildeling av elsertifikater, uten risiko for avkorting begrunnet i lovens § 8 første ledd bokstav c) ("varig øke sin energiproduksjon") eller i forskriftens § 11 tredje ledd ("utskifting som følge av elde og slitasje").

Varige forbedringer av turbinanlegg. Den samme problemstillingen som over gjelder også for varige forbedringer av turbinanlegget (utskifting av løpehjul, ledeskovitetninger, utskifting av spaltinger etc. med tilhørende virkningsgradsforbedring). Forskriften bør gjøre det klart at resultatene fra virkningsgradmåling (evt. -beregning) skal legges til grunn for tildeling av sertifikater, uten risiko for avkorting begrunnet i lovens § 8 første ledd bokstav c) eller i forskriftens § 11 tredje ledd.

Ny generator eller transformator. Iht. vedlegg 2 vil installasjon av ny generator eller transformator gi grunnlag for elsertifikater. Det er sjelden slik at en fjerner gammel generator fullstendig og setter inn en helt ny. Ved ønske om modernisering vil en gjøre en større eller mindre rehabilitering, og i tilfellet med en generator for eksempel bevare stålinskapsling og rotor. Å sette krav til utskifting av hele enheten vil kunne gi uheldige incentiver. I stedet bør det spesifiseres hvor mye rehabilitering som skal til for å kvalifisere for sertifikater (for eksempel at generatorer som vikles om kan betraktes som "ny generator").

4. Elsertifikatplikt (§ 18)

Forskriftens § 18, som tilsvarer lovens § 16, gir ikke tilstrekkelig grunnlag til å avgrense sertifikatplikten under § 18, første ledd bokstav a) og c). Det fremgår av bokstav a) at strømleverandør er sertifikatpliktig når elektrisk energi leveres til sluttbruker, og bokstav c) pålegger elsertifikatplikt til enhver som kjøper elektrisk energi til eget forbruk på kraftbørsen eller under en bilateral avtale.

Større kraftkjøpere har åpenbart en viss handlefrihet om de vil kjøpe kraften med sertifikatkostnadene inkludert eller om de vil håndtere sertifikatplikten selv. Forskriften gir imidlertid ikke nærmere svar på hvordan kraftselgere på en entydig måte kan forsikre seg om at sertifikatplikten blir tilfredsstillt av kjøper når de selger kraft gjennom en bilateral avtale. Definisjonen av sluttbruker mangler og det skiller ikke klart nok mellom ulike typer kontrakter og forsyningsmodeller. Dette kan

etter vårt syn skape betydelig misforståelse rundt hvem som egentlig har sertifikatplikt og usikkerhet om når salg skal skje med og uten sertifikatkostnader.

Elsertifikatplikt under § 18 hører også sammen med registreringsplikt hos NVE under § 20, og forskriften bør kunne gi tydelig veiledning for håndtering av sertifikatplikten mellom selger og kjøper. Det motsatte kan resultere i dobbel registrering eller manglende registrering, og uenighet mellom selger og kjøper.

Forskriften gir ikke informasjon om hvorvidt konsernselskap der elsertifikatplikten kan oppstå i flere juridiske enheter, eller selskaper som håndterer elsertifikater på vegne av andre elsertifikatpliktige, kan benytte seg av en elsertifikatkonto for oppfyllelse av sertifikatplikt i hele virksomheten.

Konsesjonskraft og elsertifikatplikt. Det bør presiseres i forskriften at konsesjonæren ikke har elsertifikatplikt for levert konsesjonskraft.

5. Beregningsrelevant mengde elektrisk energi (§19)

Det er positivt at lovens § 19 annet ledd gir en ytterligere mulighet for kraftintensiv industri til å registrere seg hos NVE, slik at forbruket i kraftintensiv industriell virksomhet ikke anses beregningsrelevant. Det ville imidlertid være hensiktsmessig hvis forskriften definerer at en søknad i dette tilfellet bare er et enkelt brev vedlagt en melding fra nettselskapet som dokumenterer at vilkårene er oppfylt, dvs at NVE ikke trenger å fatte enkeltvedtak i slike tilfeller.

Det vil forekomme at det gjennom målepunkt for industri leveres både beregningsrelevant og ikke beregningsrelevant energi. Det kan i dette tilfellet trekkes en parallell til systemet for håndtering av forbruksavgiften under særavgiftsforskriften, der nettselskapene har en sentral rolle. Her gjøres det en avgrensning, hvor mengdene som har ulike satser for forbruksavgift fordeles av kundens nettselskap.

6. Bestemmelser om målersystem (§15)

Norsk Hydro anser det som mest hensiktsmessig at samme krav som gjelder dokumentasjon av målerdata for produksjon av elektrisk energi, også gjelder elsertifikater. Det er ulogisk å stille strengere krav til måling og rapportering for sertifikatmarkedet enn det som til enhver tid gjøres i forbindelse med produksjon av elektrisk energi.

Med vennlig hilsen
For Norsk Hydro ASA

Kathrine Fog
Assisterende direktør
Energianalyse- og policy

